

Sri S. M. KRISHNA.—Anyway, as as this Bill is going to the Select Committee, there need not be any time limit.

Sri V. S. PATIL.—If there is no time limit, I presume that I will have the full time and there won't be guillotine.....

Mr. SPEAKER.—Please don't ask for any commitment. It becomes embarrassing for the Chair.

MYSORE LAND REVENUE CODE, 1962.

Motion to consider—(Debate continued.)

Sri V. S. PATIL. This is one of the most important Bills that the Government have chosen to bring before this House. This Bill refers to the land system and it is also a fact that previously the whole State budget depended practically on the land revenue. Previously the land belonged to the King and the cultivators used to take them from the King, and something used to be paid for the use of the land to the King or the country. That was subsequently changed into a fixed amount and it was based upon the income that yielded at the time the assessment was fixed. When we consider this Bill we have to take into account the development of land system that has been followed in our country. Even if we take the recent times, i.e., from the days of Moghuls or the regime of Akbar, the land system has come into existence. Subsequent to that the Britishers have also followed the same pattern and during the last century they have surveyed the land and fixed the assessment in terms of money instead of crop. That has worked to some extent for the benefit of worker in the field. But the main question still remains and it has been controverted in several cases as to who is the owner of the land. I have raised this question on the floor of this House when we were discussing a different Bill regarding the land tenures. The question of ownership of the land is still in doubt and I think our Hon'ble Minister in charge of this Bill is also not clear in his mind about the ownership of the land.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, may I just draw the attention of the Chair to rule 96 ?

“At any stage of a Bill which is under discussion in the Assembly a motion that the debate on the Bill be adjourned may be moved with the consent of the Speaker.”

It was not done.

Mr. SPEAKER.—What does the Hon. member mean by adjournment ? Where is the question of adjournment ?

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Other day the Bill was not fully discussed and it was not referred to the Select Committee.

Mr. SPEAKER.—It has not reached the stage of referring the matter to the Select Committee. It is only after the debate is over that

the hon. Minister proposes to refer this to a Select Committee. Such a request has not come.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—It is not at the stage of referring the Bill to a Select Committee. “At any stage of the Bill which is under discussion.” We were discussing this Bill. So before completing the Bill and referring the matter to a Select Committee it was adjourned. The discussion of this Bill was not over on that day. Now, without moving and taking the consent of the Speaker can we take up this matter. Is it in order? I just want a clarification?.

Mr. SPEAKER.—The chair will think it over.

Sri V. S. PATIL.—So far as the point of order is concerned.....

Mr. SPEAKER.—He wants a clarification. It is not a point of order. Does, Sri Patil call it a point of order?

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, what it means is...

Mr. SPEAKER.—Does the Hon. Member not know how a point of order has to be raised?

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—We come here to learn so many things. When I drew your attention to rule 96, and wanted to know whether we are in order to discuss this Bill, will it not amount to a point of order?

Sri V. S. PATIL.—Shall I say something about the point of order?

Mr. SPEAKER.—The chair has no objection.

Sri V. S. PATIL.—My friend appears to be thinking that Government have failed in their duty to move for an adjournment of this Bill last time when it was adjourned.

Mr. SPEAKER.—I know it. I shall give a ruling. The Hon'ble Member can kindly continue.

Sri V. S. PATIL.—I should like to know from the Government as to whether they are firm in their opinion about the ownership of the land, as to whether the ownership vests with the Government or with the occupant or the person in possession of the land. That point has not at all been made clear in this Bill. Therefore, I would like to ask the Government whether they stick up to the old motion that the Government is the owner of the land or whether they want to change their view and say that occupant or the cultivator is the owner of the land. Recently, the Prime Minister of India has given an award in the case of a dispute regarding the proprietary rights of land between the State Government of Assam and the Central Government. There he has recognised the right of ownership of the State Government.

Mr. SPEAKER.—In the distribution of various subjects in the 7th Schedule, land is the State Subject.

Sri V. S. PATIL.—I am asking the Government whether they want to stick up to the view that the State Government is the owner of the land or whether they are going to transfer the ownership in favour of occupant. There must be a specific clause which will give a definite view or definite finding as to whether an occupant is the owner or not, in order to avoid all misunderstandings on the part of the people regarding the ownership. That is one thing which I would like to bring to the notice of the Government.

(SRI V. S. PATIL)

Then another thing is, what has to be the structure of the land revenue? Should it depend upon the yield or should it depend on several other factors that have taken place during the last century, from the time the British Government fixed the assessment? All these things should be considered. When the assessment was fixed, the basic principle was that the land belonged to the Government and the occupant or the cultivator has taken it practically on lease for a certain period to cultivate it.

MR. SPEAKER.--The view of the Bombay Government in a case is that the proprietary right of the land was in the person and not in the Government.

SRI V. S. PATIL.—That is why I am asking the Government to have a definite view regarding this matter.

MR. SPEAKER.—But that does not apply to ryotwari land.

SRI V. S. PATIL.—That is why we have to make it clear in this Bill which is going to be applied to the whole of the State.

Formerly, we used to pay this land revenue which was in the form of rent to the king or to the State or to the Government. Now, who is the king or the owner? It is the people. The conception of our present-day administration or Government is that the whole of the population of this country is the owner of the country. So, the ownership vests in the people and not in the Government. If that conception is taken, are we justified in levying any assessment on the use of the land. That is another point to be considered by the Government. The old times have changed and in the new set up this point has to be considered. And now we have to look at this subject from another point of view, and that is in whomsoever the ownership may vest, the question is whether the agricultural profession is to be taxed at every stage. That has to be considered again, because in other professions like my profession as an Advocate or the profession of medicine or trader or manufacturer, they are not taxed upto a certain limit and they are taxed only if their income is more than a particular limit. Why should the same principle not be followed in the case of agriculture, also? In the case of agriculture, at present even if we possess one guntha of land or if the income is Rs. 5 or 10 per year, we have to pay tax. This is an anomaly created by the feudal system. Are we still to follow it? Why should we do so? That has to be considered. I should like to suggest that all land revenue must be abolished upto a certain limit in order to have equality between the persons following agriculture as a profession and other professions. That is why I should like to suggest that at least upto a certain limit or upto a certain income, no agriculturist should be taxed compulsorily as it is being done now. That point may also be considered by the Minister concerned and he may give his opinion when this Bill goes to the Select Committee.

Another thing which I should like to bring to the notice of the Hon'ble Minister is that in olden times all lands comprised in a village

belonged to that village. We have been asked by the Father of the Nation to go to the villages, and I think it is under the consideration of the Government to help the villages to be self-sufficient and see that the villages are improved in the modern fashion. That is why they are trying to give them some powers, some finances, etc. But I may say that the Government should look to this problem of land from this aspect viz. that the land belongs to the whole community of the village and they should be asked to manage and improve the villages with the income from the villages. Why the Government sitting here should direct the villages situated hundreds of miles away to do a particular thing and then one of our Hon'ble Ministers may choose to go there and tell the people, "I am prepared to give you one canal". Similarly, they tell the people of another village that they will give a well and the people of third village that they will give a road. All this favouritism or vote-catching policy should be done away with and all lands should be handed over to the people to manage their own affairs. If this is done, I think the villagers will never ask the Government for any favours. They can manage their affairs and improve them within the shortest possible time. These are some of the aspects which come under the purview of this Bill and they should be considered by the Select Committee if they want to be in tune with the present times.

Then, Sir, while referring to some of the clauses in this Bill, I should like to bring to the notice of the Hon'ble Minister that in sub-clause (8) of clause 2, class of land is defined as any of the following classes of land, namely, dry land, wet land, or garden land. On our side, there are various types of land—not only these three types. What are they going to do with the various other classes? I think there are half a dozen more classes of land, but according to this Bill, there will be only three classes. I think this will not be scientific and so the more scientific method that was followed at the time of the original survey in the Bombay Karnatak Area is more feasible and scientific, and Government should see that it does not restrict itself to these three classes of land alone, looking to the area around Bangalore by sitting in their offices.

Then, Sir, another most controvertial clause is sub-clause II which provides: "hold land" or to be a "land-holder" or "holder" of land means to be lawfully in possession of land, whether such possession is actual or not. Even the Privy Council has ruled in several cases that these words 'holder' or 'to hold land' are most ambiguous; they give different interpretations and have created great confusion even in the judicial minds. In order to have a clear idea as to who is the holder, the definition must be specific and more clear. We should not give any scope for any ambiguity and there by give room for interpretation by the Law Courts.

Sub-clause (20) 'occupant' means a holder in actual possession of unalienated land other than the tenant." According to that occupant means holder in actual possession. Actual possession cannot be there because I may have leased out my land and so even though I may not be in actual possession of the land I am still the occupant. But if the

(SRI V. S. PATIL)

definition as given here is taken, it will create an anomalous position because according to it occupant has to be a person in actual possession. There are cases where the occupant may have leased out the land or mortgaged the land and the actual possession may be with the mortgagee or a licensee. But that does not mean that the rights of the occupant are less than that of the mortgagee or lessee or licensee. So I submit that this definition will create an anomalous position in the case of occupants.

4-00 P.M.

Mr. **SPEAKER**.—The hon members please see the proviso. It deals with one aspect which he has mentioned.

Sri V. S. **PATIL**.—But what about the mortgagee. So I submit the words "actual possession" must be deleted from this definition, otherwise it will create untold hardship and a field for further litigation in courts.

Then I refer to clause 8 providing for appointment of Deputy Commissioner and Additional Deputy Commissioner. The powers of these two officers also are given here. Sub-clause (2) says "he shall act according to the instructions of the State Government." That means the elimination of the middle stage between the Government and the Deputy Commissioner.

Mr. **SPEAKER**.—That is only for matters not specifically provided by law.

Sri V. S. **PATIL**.—For matters specifically provided by law, he is bound to act according to law. But for other matters, when there is a superior officer between the Deputy Commissioner and the Government why should Instructions be sought from the Government?

Mr. **SPEAKER**.—He wants the residuary authority to vest in the Divisional Commissioner and not with the Government?

Sri V. S. **PATIL**.—We are going step by step. The subordinate officers must be held responsible to their immediate superiors and not to the Government excluding the intermediaries.

Mr. **SPEAKER**.—In matters not provided for by law also?

Sri V. S. **PATIL**.—Yes. No instructions should be issued by Government direct to the Deputy Commissioner. Government can frame the rules under the Act or pass some Government orders.

Mr. **SPEAKER**.—He means to say that extraordinary situations not specifically provided for by law should not be dealt with by Government but by the Deputy Commissioner on instructions from the Divisional Commissioner.

Sri V. S. **PATIL**.—My view is that in all these cases the Government should not issue any particular instruction to a particular officer. They should frame the rules on broad principles under the Act and they are to be executed by the officers through their superiors. But what is happening now? For everything, even for the grant of a small piece of

land, the matter has to come to the Government and we have the bitterest experience so far as the working of the Secretariat is concerned. When papers reach here, they will never be traced unless something is done. That is our actual experience and that is why I am saying that only broad principles should be enunciated by Government by framing rules and regulations and the actual working must rest with the officers concerned their superiors and not with the Government. Issue of instructions by Government is contrary to the principles of the present set up and that is why I am pointing out that the provision for issue of instructions by Government should not be there. Otherwise our Ministers will be overworked and they will be hunted out by the rest of this body and they will have no peace of mind.

Then there is a similar provision regarding Additional Deputy Commissioners and Additional Tahsildars. They are not treated as subordinate to their immediate superiors as if the Additional Tahsildar and the Additional Deputy Commissioner are independent of their immediate superiors. That is the position created here and that will certainly come in the way of the actual working of the section. That should not be the case. When the Deputy Commissioner is there, the Additional Deputy Commissioner must be subordinate to him and must obey his orders and instructions. He should not be given an independent office and he should be subordinate to the Deputy Commissioner. Similarly, in the case of Additional Tahsildars also, they should not be given extraordinary powers and they should be subordinate to Tahsildars. If they are given extraordinary powers it will create an anomalous position in the same office. So I suggest that the Additional Tahsildar and the Additional Deputy Commissioner must be subordinate to the Tahsildar and the Deputy Commissioner respectively.

Then I come to clause 22, saving of inherent powers of a revenue court.

“Nothing in this Act, shall be deemed to limit or otherwise affect the inherent power of the Revenue Court to make such orders as may be necessary for the ends of justice or to prevent the abuse of the process of the Revenue Court.”

I do not find any reason why this clause has been incorporated here. There is a vast difference between a civil court and a revenue court. The revenue courts are meant to do certain things which the Hon'ble Ministers dictate, but that is not the case with civil courts. That is why I said that the provision in clause 22 should not be there.

Then Chapter IV deals with the constitution and powers of Mysore Revenue Appellate Tribunal. We have already got one Tribunal here. I think they want to repeal the old Act and enact that provision here.

Sir, there is the mention of Second Appeal in Chapter 5, Clause 47. sub-section (2) says:

“No second appeal shall lie unless, the original order has in first appeal been varied or reversed otherwise than on a matter of costs ;

(SRI V. S. PATIL)

the order in first appeal is contrary to law or usage having the force of law ; or the order in first appeal has failed to determine some material issue of law or usage having the force of law ; or...etc."

That means, the question of second appeal is restricted to certain particular matters and not as they are now under the Bombay Land Revenue Code. Under the Bombay Land Revenue Code, there are several appeals, unlimited appeals. That is a very salutary provision. It is because of the actual experience which we get at the hands of the revenue officers. You will be surprised if I say that the revenue officer actually opens an auction shop. After hearing the evidence, the case will be kept pending till the parties approach him, not at the office, but at home. Actually, they are auctioning justice. If this is to be stopped.....

Mr. SPEAKER.—Is it a matter of the past ?

Sri V. S. PATIL.—No, Sir. It is going on even today. It the Hon'ble Minister for Revenue will pay some surprise visits to any of the revenue offices, say the Tahsildar's office, or the Assistant Commissioner's office, or even the Deputy Commissioner's Office, and search their files, to find out how many days since the hearing has been finished, and why the case is kept pending, he will come to know numerous cases kept undisposed of. It is actually auctioning justice. It is a sad thing. It is really degrading. But we cannot help as my friends are in poverty. That is the whole trouble. Even in the case of acquisition—what is to be said is really most horrifying. I do not think, when we look to this sort of administration so far as the revenue department is concerned, we deserve to be independent. But our Ministers are sleeping and our friends on the other side are practically dozing. On the occasion of discussing this Bill, I should like to request the Hon'ble Minister, who is more enthusiastic and is a well-known figure in this part of the country,—he was known in the country when he was in the Parliament, but he is not known to our side—to come there and pay some surprise visits and inspect the revenue offices. He will find that there are persons, even of the rank of Deputy Commissioners, while granting permissions, have taken plots, constructed their bungalows free of cost. You can find so many horrifying things so far as the Revenue Department is concerned. I am therefore pressing that the right of second appeal must be retained. Otherwise, great injustice will be done to the people. Of course, it may be salutary to have some restrictions. But so long as the present administration or the present administrators are in power, it is better to have ample opportunities to the people to go in appeal against their orders.

Sir, sub-lause (3) of Clause 47 states :

"An order passed on second appeal is final."

How is this to be interpreted ? Can it be challenged in a Court of Law ? Suppose an order is passed in Second Appeal by some officer. If

it is illegal, if it is *ultra vires*, if it has been done by some other means than the law, can this wording come in the way of filing a suit to get that order set aside? If we are to make this order final.....

Mr. SPEAKER.—With the wealth of experience at the Bar by the Hon'ble Member, is this Clause not there in the earlier Act? Secondly, Fundamental Rights are not curtailed by this

Sri V. S. PATIL.—But the wording may be interpreted in any way. That may come in the way of actual justice being done.

Mr. SPEAKER.—What does past experience show?

Sri V. S. PATIL.—Clause 48 deals with limitation of appeals:

“No appeal shall lie in the case of a first appeal, after the expiry of thirty days from the date of the order appealed against.....”

This will come in the way of appeals, because the revenue officers pass orders not in the presence of the appellants, but according to their convenience. Even though there is a note mentioned that the order is to be communicated to the party concerned, in fact, no order is ever sent. Thus, the appellants or the persons against whom the orders are passed will be put to very heavy loss. So, the present rule of sixty days should be there and that should be from the date of communication of the order and not from the date of passing the order. There must be some scope for the people to appeal against the orders.

Then, with regard to revenue jurisdiction, there are certain restrictions.....

Mr. SPEAKER.—Most of them are old things that are repeated.

Sri V. S. PATIL.—These are practically taken out from the old Act.

Mr. SPEAKER.—It is only a consolidating Act with minor changes. The test of time, practical experience and realities have justified them.

Sri V. S. PATIL.—Regarding recovery, certain changes from the Bombay Land Revenue Code have been effected. Penalty under Clause 87:

“Penalty for failure to grant receipts: Any person contravening the provisions of Section 86 shall, after summary enquiry before the Deputy Commissioner be liable to a fine not exceeding three times the amount received for which a receipt was not duly granted.”

This refers to the grant of receipts by the Revenue officers while taking the land revenue. If the shanbhogue or in the future, most probably, the secretary of the Village Panchayat does not pass a receipt, it amounts to criminal appropriation of moneys, for which the punishment proposed, i.e., three times the amount recovered, is completely inadequate and this will give scope for creating mischief so far as these persons are concerned. So, fine or punishment must be heavier than what is proposed here.

Then Sir, regarding clause of forfeiture etc. There is one clause which says about the recovery of assessment, what is sold is the defaulters right, title and interest. But the clause that is inserted here is rather strange. The person in possession is to be ousted summarily and

(SRI V. S. PATIL)

the purchaser is to be put in possession. Supposing the defaulter has nothing to do with the land. If he has alienated it before and the purchaser who is in the actual possession of the land, if he is to be ousted, that will cause great injustice.

Mr. SPEAKER.—If the sale is not binding, he will find his remedy.

Sri V. S. PATIL.—The actual Clause is Clause 166 Sir.

“Attachment and sale of immoveable property.—When the Deputy Commissioner is of opinion that the processes referred to in clauses (a), (b) and (c) of Section 162 are inexpedient or insufficient for the recovery of an arrear, he may in addition to or instead of any of these processes, cause any immoveable property of the defaulter to be attached and sold.”

Here the wording must be ‘right title and interest of the defaulter, in that property’. Whatever interest that man has in that property that can be sold, not the land or property itself. He may have limited interest.

Mr. SPEAKER.—The quantum of interest is not mentioned here.

Sri V. S. PATIL.—My point is, it is only the right, title and interest of the party in the property that should be sold. That may create some difficulties at the time after the sale has been effected.

Then clause 171 :

“Prohibition to bid at auction.—No officer having any duty to perform in connection with any sale by auction under Section 170 and no person employed by or subordinate to such officer, shall, either directly or indirectly bid...”

Why only a subordinate officer Sir? Why not even a superior officer. Prohibition must be to all the revenue officers, not only the person who has brought it to sale and his subordinates are to be prohibited from getting it in auction.

Mr. SPEAKER.—What does the members mean by saying ‘superior’? If it is an officer before whom sale will come up for confirmation he is prohibited here.

Sri V. S. PATIL.—He is prohibited, his subordinates are prohibited. What I am saying is that the immediate superior officers also should be prohibited. Otherwise the mischief is done that somebody on behalf of the superior officers come and bid at the sale. The subordinates will not come and take the land. It is a mischief that is generally created or is expected to be created by the higher officers.

Then Sir, Clause 176 ;

"Setting aside sale.—(1) Where immoveable property has been sold under this chapter, the defaulter, or any person owning such property or holding an interest therein, may at any time within ninety days of the date of sale apply in the prescribed manner to the Deputy Commissioner to have the sale set aside..."

I want to ask, 'why only those grounds'. If they pay money, the matter will be over.

Mr. SPEAKER.—What are the provisions of Sections 19 and 20 of the CPC? The same thing has been embodied here.

Sri V. S. PATIL.—If the wording of the C.P.C. is taken, I have nothing to say Sir, because that is a good wording.

Then Sir, I go to Clause 179 :

*"Certificate of purchase.—*When a sale held under the Chapter is confirmed, the Deputy Commissioner shall put the person declared to be the purchaser in possession of the property and shall cause his name to be entered in the land records and shall grant him a certificate in the prescribed form to the effect that he has purchased the property specified therein and such certificate shall be deemed to be a valid transfer of such property."

Mr. SPEAKER.—The same thing is found in the Civil Procedure Code.

Sri V. S. PATIL.—In the Civil Procedure Code, what is put to sale is the right, title and interest of the person. That is not here.

Mr. SPEAKER.—The contention of the member in regard to immoveable property is not correct. Immoveable property is never attached. What is purported to be attached is the right, title and interest.

Sri V. S. PATIL.—Yes Sir, that is what I am saying. They can sell the right, title and interest of the defaulter and not the property itself. That is what I am hinting at Sir.

Then Clause 183 reads :

*"Recovery by attachment of the Defaulters" Village and taking it under management.—*If the holding in respect of which an arrear is due consists of an entire village, or of a share of a village, and the adoption of any of the other processes specified in Section 162 is deemed in expedient, the Deputy Commissioner may with the previous sanction of the Divisional Commissioner, cause such village or share of a village to be attached and taken under the management of himself or any agent whom he appoints for that purpose."

This was a provision contained in the old Land Revenue Code, because at that time there were big estates or inam villages held by some

(SRI V. S. PATIL)

persons and if they committed any default, then the management was to be taken over by the Government. Now all these inams and vatans have already been abolished. There is no further question of inam villages now.

Mr. SPEAKER.—Till the matter of inam villages is over, it should be there.

Sri V. S. PATIL.—When there is no instance of an inam village to be taken over, where is the need for this? It has disappeared already. Why make a redundant provision? You are simply repeating...

Mr. SPEAKER.—To safeguard any possible contingency. So many cases are still pending in the courts.

Sri V. S. PATIL.—It is not proper now and we are not going under the impression that these inams and big zamindaries will once again come into existence.

These are some of the remarks which I should like to place before the Hon'ble Minister. My further remarks I will offer when the Bill comes here after the Select Committee stage. I hope that the Members of the Select Committee will give some consideration to the views expressed in this House and try to modernise the present Bill and bring it here.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಆರ್. ಪಾಟೀಲ್ (ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ).—ವಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಈ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡ್ ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ನಾನು ನಾಲ್ಕು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಕಾನೂನುಗಳಿಂದ ಕ್ರೋಢೀಕೃತವಾದ ಈ ಮಸೂದೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾದರೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಸುಮಾರು 70-80 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತಹ ಅಂಶಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಡಕವಾಗಿರುವಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ 'ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡ್' ರಚನೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಅಗಿನಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವರ್ಗವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸುವುದು, ಕಂದಾಯವನ್ನು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸುವುದು, ಆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಜವಾಬ್ದಾರರು ಎಂಬುದನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡುವುದು, ಅದನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಕ್ರಮ ಮುಂತಾದವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು, ಈ ಕಡೆ ಮಾತ್ರ ಲಕ್ಷ್ಯವಿತ್ತು. ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡ್ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಏನು ತೊಂದರೆಯಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದರ ಕಡೆಗೆ ಅವರ ಗಮನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹೊಸವಾಗಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡ್ ರಚನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ಬಂದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುತ್ತೇನೆ.

4-30 P.M.

Clauses 141 ರಿಂದ 143ರ ವರೆಗೆ "Determination of boundaries of lands forming a survey number or a holding, settlement of Bombay disputes by arbitration" ಮುಂತಾದುವುಗಳ ವಿಷಯವಿದೆ. ಇವುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರು ಅಥವಾ ಸರ್ವೆ ಅಫೀಸರುಗಳಿಗೆ ಭೂಮಿಯ ಸೀಮಾರೇಖೆಯನ್ನೇಳೆದು ಅಯಾ ಜಮೀನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವಾಗ, encroachment ಆಗಿದೆಯೆ ಇಲ್ಲವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಬಾಂಧರಿ ಎನ್ನುವುದು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಣ್ಣ ವಿಷಯವಾದರೂ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವ ವಿಷಯ. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಕೋರ್ಟು ಕಚೇರಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಹಾಳಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರು ಭೂಮಿಯ ರೇಖೆ ಇಲ್ಲದೆಯೆಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದ ಮೇರೆ, ಯಾರೇ encroach ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಕಿತ್ತುಹಾಕುವ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡ್ ಮತ್ತು ಇತರ ರಾಜ್ಯಗಳ ಕೋಡ್‌ಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಬಾಬು ಜಮೀನಿನವನು ಅತಿಕ್ರಮಣ

ಮಾಡಿದರೆ, ಡೆಫ್ಯುಟ್ ಕಮೀಷನರು ಬಂದು ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತರೆ, ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅದರ ಮಾಲೀಕನಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು adverse possession ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆಯೆಂದು ಹೈಕೋರ್ಟು ನಿರ್ಣಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡು ಜಮೀನುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ರೇಪ್, ಎಂದರೆ imaginary line ಇರುತ್ತದೆ, ಗೋಡೆ ಕಟ್ಟಿ ಕಲ್ಲುಕಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಈ ರೇಪ್ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ದಾಟಿ ತಿಳಿಯದೆ ಅತಿಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾರಣದಿಂದ ನಾನೇ ಮಾಲೀಕನಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳಲು ಅಧಿಕಾರವಿರತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ, adverse possession ನಿಂದ ಪುಂಡರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬಾರದು. S. 143 negatory ಆಗಿದೆ, ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ಜಮೀನನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

Mr. SPEAKER.—Is it valid without amending the Law of Limitation ?

Sri M. R. PATIL.—After all, we are the Law makers ; we should see that no man should be entitled to feel that he has a right over man's land by prescription. Let it be legally examined.

ಯಾವುದೇ ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡಿದರೂ ಅದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಾರದು. ಕಾರಣ ಫೇನಿಡ್‌ರೂ, ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿದಂತಾಗಲಿಲ್ಲ. Technical reasons ಇರಬಹುದು.

ಎರಡನೆಯದು, sub division of lands. ಇಬ್ಬರು ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರುತ್ತಾರೆ ; ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿರುತ್ತದೆ. ಉತ್ತರದ ಎರಡು ಎಕರೆ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣದ ಎರಡು ಎಕರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಪತ್ರಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ವಸ್ತು ಸ್ಥಿತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಸರ್ವೇಯರು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಒಬ್ಬನಿಗೆ 2 ಎಕರೆ ಹತ್ತು ಗುಂಟೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಒಂದು ಎಕರೆ 30 ಗುಂಟೆ ಎಂದು ಮಾಡಿ ಇಬ್ಬರ ನಡುವೆ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಬಂದು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅದುದರಿಂದ ನನ್ನ ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲ ಪರಸ್ಪರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಂದ ಆಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅದರ ಪ್ರಕಾರವೇ ಸರ್ವೆಮಾಡಿ ಬೌಂಡರಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಸರ್ವೆ ಅಧಿಕಾರ ಯಾವುದೇ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಇಂಥ provision ಹಾಕಬೇಕು, ಇದರಲ್ಲ.

ಮೊದಲು conical bunds ಎಂದು ಬೌಂಡರಿ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಮಾಡ್ಲು ಗುಡ್ಡೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು, ನಮ್ಮ ಕಡೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ವಿಷಯ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಂತೂ ಹಾಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಬೌಂಡರಿ ಮಾರ್ಕ್‌ಗೆ ಕಲ್ಲನ್ನು ಹೊಳತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದಿದೆ. ಇದೇ ಬಾಂದು ಕಲ್ಲು. ಇದನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕುವುದು ಸುಲಭವಾದುದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಿದೆ. ಪಕ್ಕದವನು ಪುಂಡನಾಗಿದ್ದರೆ ಇದನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕುತ್ತಾನೆ, ಅದರಿಂದ ವ್ಯಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. Conical bunds ಇದ್ದರೆ ಸರಿ ಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಅವು ಪುನಃ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಬಂಡುಗಳನ್ನು ಸರಿಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕರ್ನಾಡದ ಅದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಿತ್ತು ಬೇರೇ ಕಡೆ ಹಾಕಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಮಣ್ಣಿನ ಬಂಡು ಹಾಕಿದರೆ, ಇಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ತೊಂದರೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. Fumigate ಮಾಡುವವರು, ಮಣ್ಣು ಗುಡ್ಡೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಆರ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಮೊದಲು ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡ್ ಮಾಡುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ, ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಒಬ್ಬರದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡುವವನೂ ಅದನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡುವವನೂ Executive Officer ಆಗಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಈಗ ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡುವುದು ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆ, ಅದನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡುವುದು Executive, ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ land revenue settlement ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವೆಂದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸರ್ಕಾರವಿದ್ದರೂ ಹಿಂದಿನ ಕಲಮುಗಳನ್ನೇ ಪುನಃ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಸರಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಲಮುಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. “Increase of land revenue by not more than 25 per cent. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮುಂಬಯಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಲಮುಗಳಿವೆ. ಅವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲ ಶೇಕಡ 25 ರಷ್ಟು ಜಮಾನು ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಅವಕಾಶ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಆರ್. ಪಾಟೀಲ್)

ವಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಪಟ್ಟಿ ಬೇಕಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿನವು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರುವುದು, ನಿರ್ಬಂಧವಿಲ್ಲದಿರುವುದು, ಈ ಅಧಿಕಾರ ಸರ್ಕಾರ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ.

ಆ ಮೇಲೆ ರೀಸೆಟ್ ಮೆಂಟ್ ಆವಾಗ ಅಸೆಸ್ ಮೆಂಟ್ ಹೆಚ್ಚಿನಬೇಕಾದರೆ ಜಮೀನಿನ ರೆಂಟರ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ 35 ರಷ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನಬಾರದೆಂದು ಮುಂಬಯಿ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಂತೆಯೇ ಕಲಂ 117ರ (h) ಮತ್ತು (k) ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಸೆಸ್ ಮೆಂಟ್ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಬಂಧವಿದ್ದು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅದಿರಬೇಕು.

ಮುಂದೆ 63ನೆಯ ಕ್ಯಾಪ್ಸಿಲ್ಲ ಕ್ಯಾರಿಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಸುಪರ್ದಿನಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂಬುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ವಶದಲ್ಲಿರುವುದು ಸೂಕ್ತ.

128ನೆಯ ಕ್ಯಾಪ್ಸಿಲ್ಲ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಆಫ್ ರೈಟ್ಸ್ ಎಂಟ್ರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಫೀಜನ್ನು ವಿಧಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಫೀಜಿರಲ್ಲ. ಡಾಕ್ಯು ಮೆಂಟ್ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಫೀಜು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ಕೇಳಿ, ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಬೀಳುವುದರಿಂದ ಈ ಫೀಜು ವಿಧಿಸುವುದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು.

154 ಮತ್ತು 157ನೆಯ ಕ್ಯಾಪ್ಸಿಲ್ಲ ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಫೀಜು ಮತ್ತು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಯವರು ಹಾಕುವ ಬೇರೆ ಫೀಜು ಹೀಗೆ ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ದ್ವಿಗುಣವಾಗಿ ಬೀಳುವುದೆಂದು ಭಾವಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು.

ಮುಂದೆ 99ನೆಯ ಕಲಮಿನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಜಮೀನನ್ನು not transferable ಎಂದು ಘೋಷಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ಕಲಮಿನಲ್ಲಿ ತಕ್ಕದ್ದು ಉಚಿತವಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

115ನೆಯ ಕಲಮಿನಲ್ಲಿ ಸೆಟ್ ಮೆಂಟ್ ಪೀರಿಯಡ್ಸ್ ನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಲು ಅಂದರೆ 30 ವರ್ಷ ಎಂದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿ 10 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ರೀಸೆಟ್ ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಅಂಥ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೆ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದು ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಸರ್ಕಾರ ಈ ರೀತಿ ಅಧಿಕಾರವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸೆಟ್ ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಬಾರದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಕಲಮನ್ನು ಸಹ ಸಮಿತಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು.

ಕಲಂ 121ರ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೆ ಸರ್ವೇಕ್ಷಣೆ ನ್ನು ರಾ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬಹುದು. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಇದು ಹೀಗಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆದು ಹಾಕಬೇಕೇ ಹೊರತು ಕೇವಲ ಸರ್ಕಾರವೇ ತಾನೇ ಹಾಕಲು ಅಧಿಕಾರವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯವೆಂದು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು.

ಮುಂದೆ 63, 81, 96 ಮತ್ತು 155ನೆಯ ಕಲಮುಗಳಲ್ಲೂ ದೋಷವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಾಗ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮಾದಯ್ಯಗೌಡ (ರಾಮನಗರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೈತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯಿಸುವಂತೆ ಜಮೀನು ಕಂದಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾನೂನು, ಅನೇಕ ನಿಬಂಧನೆಗಳು, ರೂಲ್ಸ್ ಗಳು, ಕೋಡ್ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಲ್ಲಾ ರೆವೆನ್ಯೂ ಮ್ಯಾನ್ಯುಯಲ್ ನಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿವೆ. ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ರಾಮಾಯಣ ಇದ್ದಹಾಗಿದೆ. ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ರೆವೆನ್ಯೂ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಕ್ಲೋಡ್ಲಿಂಗ್ ರೈತಾಪಿ ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಹಾಗೆ, ಅವರ ವ್ಯವಹಾರ ಹೆಚ್ಚು ಸುಲಭವಾಗುವ ಹಾಗೆ, ಕೋರ್ಟು ಕಛೇರಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ಸಂಬಂಧ ಕಡಮೆಯಾಗುವ ಹಾಗೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿರುವವರ ಪೈಕಿ ನಾನೊಬ್ಬ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಕೆಲವಾರು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ, ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೊದಲಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಓದಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳಾಗಿವೆ, ಅದಾಗಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಯಿತ್ತು.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

ಹಿಂದಿನ ಕೋಡ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವು ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರವಿತ್ತು. ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪದ್ಧತಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ನೋಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಜನರೊಡನೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಿಳಿತವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ವಿಶೇಷ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತಿರುವರು. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಅವರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ತೊಂದರೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಅವರನ್ನು ಬಹಳ ವಿಚಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ನೇಮಿಸಬೇಕು, ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ ಎಂಬುದು ಹಿಂದೆ ರೆವೆನ್ಯೂ ರಾ ಮಾಡಿದವರು ಬಹುಶಃ ಅರಿತರಬೇಕು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಆಗಬಾರದೆಂದು ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಹುಷಾರಾಗಿ ಚುನಾಯಿಸಿ ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಬಹುಶಃ ಅದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈಗ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಹಿಂದೆ ರೆವೆನ್ಯೂ ಕೋಡಿನ ಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಂತೆ ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸುವಾಗ ಆ ಅಧಿಕಾರಿಯಿಂದ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಈಗ ಆ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಹಿಂದಿನ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ರೆವೆನ್ಯೂ ಆಫೀಸರುಗಳ ದುರ್ನಡತೆಗೆ ಕೆಲವು ರೀತಿಯ ದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಲ್ಪಡುವುದು ನಮೂದಾಗಿತ್ತು.

ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಏನಾದರೂ ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕೃಪಾಕಾರದ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಅವರು ಕೃಪಾಕಾರ, ತಾವೇ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ನಂಬಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದರೆ, ಸರ್ಕಾರಿ ಹಣವನ್ನು, ಸರಾಸರಿ ಜಮೀನನ್ನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಬಹುಮಾನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದರೆ, ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಏನು ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ 4ನೇ ಛಾಪ್‌ಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಷದವಾಗಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಕೋಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇನಾಂ ಜಮಾನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ರದ್ದುಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ತಂದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ 3 ಮತ್ತು 4ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂಥ ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಒಂದು ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಮತ್ತು ಅವರು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿ ಹೋದರೆ ವಿಧಿಸಬಹುದಾದಂಥ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷೆ ಇವುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ನಿಬಂಧನೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೇನೋ ಎಂದು ನನಗಾದರೂ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಈ ಹೊಸ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನ್ಯಾಯವಾಗಿಯೂ ಇವು ರೆವೆನ್ಯೂ ಕೋಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದ್ದೇ. ಇವು ಬೇರೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಅದನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿ ಈ ರೆವೆನ್ಯೂ ಕೋಡ್‌ನಲ್ಲಿ ತಂದಿರುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ "Constitution Powers of Revenue Appellate Tribunal" ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಕಾನೂನು ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಇಲ್ಲ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೇ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಆಫ್ ರೈಟ್ಸ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಒಳಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆ ಬೇರೆ ಕಾನೂನನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಇದರಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಹೊಸ ಕಲಂಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಈ ಕೋಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರುವುದು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಏನೆಂದರೆ ಕೆಲವು ಈಚೆಗೆ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಆಕ್ಟ್ ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯ ಸಿರತಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಮಾದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ, ಮನೆಗಳು, ಜಮೀನುಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ಪಂಚಾಯ್ತಿಯವರಿಗೆ ಅಥವಾ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನವರಿಗೆ ವಹಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಇರ ಬೇಕಾದ್ದು ಪ್ರಸ್ತುತವಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಸರ್ವೆ ಮತ್ತು ಸಟ್ ಮೆಂಟ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಮತ್ತು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಕಲರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕ್ಲಾಸ್‌ಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಸರ್ವೆ ಸಟ್ ಮೆಂಟ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ terms of settlement ಏನಾಗಿರಬೇಕು, ಸಟ್ ಮೆಂಟ್ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿ ಯಾವ ಯಾವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಸಟ್ ಮೆಂಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಪಬ್ಲಿಷ್ ಮಾಡುವುದು, ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳು ಅದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಈ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಕ್ರಯೋಜನವಾಗು

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮಾದಯ್ಯಗೌಡ)

ತೃದೆ ಎಂದು ನಾನಾದರೂ ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ನನಗಾದರೂ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಜಮೀನುಗಳು ರೆವಿನ್ಯೂ ಇರಾಖೆಯ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿಯೇ ಅಥವಾ ಮತ್ತಾವುದಾದರೂ ಇರಾಖೆಯ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಸರಿಯಾದ ವಿಚಾರ. ಈಗ ಮೈಸೂರ್ ಫಾರಿಸ್, ಏನಿದೆ ಅದು ನಾನು ಕಂಡ ಹಾಗೆ ಫಾರಿಸ್ ಇರಾಖೆಯ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಇರಾಖೆಯವರನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರು ಫಾರಿಸ್ ಇರಾಖೆಗೆ ಸೇರಿದೆ. ಅದು ಮೈಸೂರ್ ಫಾರಿಸ್ ಎಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿರುವುದಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಮೈಸೂರ್ ಫಾರಿಸ್ ಯಾರ ಅಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದೆ, ಯಾರು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ದುರುಪಯೋಗವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ರಾಮನಗರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 800 ಎಕರೆ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದ ಹತ್ತಿರ ಇದೆ. ಸರ್ವೇ ನಂಬರು ಇದೆ. ಅದನ್ನು ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಮಗೆ ಸೇರಿದೆ ಎಂದು ಕೆಲವು ವರ್ಷ ತಕರಾರು ತಪ್ಪೆ. ಕಂದು ಜುರ್ರಾನೆ ಹಾಕಿದರು. ಅನೇಕ ಜನ ಅದನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿ ಉತ್ತು, ಬತ್ತು ಬೆಳೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಅದು ನಮಗೆ ಸೇರಿಲ್ಲ, ಫಾರಿಸ್ ಇರಾಖೆಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ರೀತಿ ಒಬ್ಬರಮೇಲೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಯಾರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ? 800 ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ 500-600 ಎಕರೆ ಜನರು ಬಳಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಅದರಿಂದ 3 ಕಾನಿನ ಫಾಯ್ದೆ ಇಲ್ಲ. ಇದೇ ತರಹ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಅನೇಕ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಾನ್ಯನುಯರ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರ್ ಫಾರಿಸ್ ಯಾವ ರೀತಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳು ಇದ್ದವು ಎಂದು ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕ ಇದೆ. ಈಗ ಈ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಭೂಮಿ ಮಾಡತನಕ್ಕೆ ಜನರಿಗೆ ವಿರೇ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಮೈಸೂರ್ ಫಾರಿಸ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ! ಬಿಟ್ಟು ದ್ವೀರೋ ಅದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಜನಗಳಿಗೂ ದನಗಳಿಗೂ ಅಥವಾ ಸಾಮಾನು ಸರಂಜಾಮುಗಳಿಗೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಎರಡೂ ಇಲ್ಲದೇ ಆನ್ಯಾಕ್ರಾಂತವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಒಂದು ಕಾನೂನಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಇದು ಆಕಡೆ ಫಾರಿಸ್ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕಡೆ ರಾ್ಯಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶೋಚನೀಯವಾದ ವಿಚಾರ.

ಹಾಗೇನೇ ದನಗಳ ಮೇವಿಗಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಊರಿನಲ್ಲೂ ಗೋಮಾಳಗಳನ್ನು ಬಿಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿ ಅನುಷ್ಠಾನವಾಗಿ ನಡೆದುಬಂದಿತ್ತು. ಹಿಂದಿನಿಂದ ಇಂಥಾ ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತು. ಹಿಂದಿ ದೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಾನ್ಯನುಯರ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ಒಂದು ನೂರು ರಾಸುಗಳಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಕ್ಕ ಅಕ್ಕಿ ಅಕ್ಕಿ ಉತ್ಪಾದಿಸಬೇಕೆಂದು ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ರಾಸುಗಳಿಗೆ 30 ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂದೂ, ಆ ಜಮೀನು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿದ್ದರೆ 60 ಎಕರೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂದೂ, ಕನಿಷ್ಠ ಜಮೀನಾಗಿದ್ದರೆ 100 ರಾಸುಗಳಿಗೆ 100 ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನೇ ಬಿಡಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಹಾಲ ಇರತಕ್ಕ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಾನ್ಯನುಯರ್ ಅಥವಾ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡುಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ರಾಸುಗಳಿಗಾಗಿ 30 ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂಬ ಶಬ್ದ ಎಲ್ಲೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ 30 ಎಕರೆ ಜಮೀನಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದ್ದ ಗೋಮಾಳದ ಜಮೀನಲ್ಲ ಯಾವಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ವಿರೇವಾರಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಅಲ್ಲಿ ದನಗಳು ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೂ ಸಹ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ ದಂತಾಗಿದೆ.

5-00 P.M.

Mr. SPEAKER.—Was the provision to that effect in the previous Code?

Sri T. MADAIHA GOWDA.—In the Revenue Manual, there was a clear instruction to the Revenue Officers to safeguard the interests of Village cattle by providing Gomalas.

Mr. SPEAKER.—That can be provided under Rules. Now, we are discussing the basic principles.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮಾದಯ್ಯಗೌಡ.—ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂಥ ನಿಬಂಧನೆಗಳು ಇರಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಗೋಮಾಳ, ಮೈನರ್ ಫಾರಿಸ್ಟ್ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಹಾಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಇತರ ಜಮೀನು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದು ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಅಗತ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ದಾರಿಗಳು ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಹಾಗಿರಲಿ. ಒಬ್ಬರು ತನ್ನ ಜಮೀನಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೂ ಸಹ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ದಾರಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ಬಹಳ ವಿವಾದಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಈ ದಿವಸ ನನ್ನ ಜಮೀನಿನ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲೂ ಬೇರೆಯವರ ಜಮೀನಿರುತ್ತವೆ. ಆಗ ನಾನು ಆ ಮಧ್ಯದ್ದರಂತಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಜಮೀನಿಗೆ ಹೋಗಲು ಒಂದು ದಾರಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ಹೇಗೆ ಆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ?

Mr. SPEAKER.—Does the Hon. member want to provide for easements on necessity ?

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮಾದಯ್ಯಗೌಡ.—ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕಂದಾಯ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರವರ ಜಮೀನಿಗೆ ಹೋಗಲು ಒಂದು ದಾರಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಕರ್ತವ್ಯ.

Mr. SPEAKER.—Easements of necessity are to be provided somewhere else not here.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮಾದಯ್ಯಗೌಡ.—ಈ ವಿಚಾರ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾಗಿಲ್ಲ. From field to field if I want to drive my cattle or I want to go.....

Mr. SPEAKER.—The Member wants the right of way to all neighbouring lands.

Sri T. MADIHA GOWDA.—Yes, for all people to go from land to land, there must be a provision. ಈವರೆಗೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಜನರು-ದನಗಳು ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಒಂದು ದಾರಿ ಇತ್ತು. ಈ ದಿವಸ ಅವನು ಆ ದಾರಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿ ಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಯಾರಾದರೂ ಏಕೆ ದಾರಿ ಮುಚ್ಚಿದ್ದೀಯೋ ಎಂತ ಕೇಳಿದರೆ, ನಕಾಶೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ ನೋಡೋಣ ಎಂತ ಕಾರಣ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ನಕಾಶೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನಿರುತ್ತೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಊರಿಂದೂರಿಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ದಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ದನವಿನ ಓಣಿಗಳು ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತೆ. ಜನಗಳು ಅವರವರ ಜಮೀನಿಗೆ ಓಡಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲುದಾರಿಗಳನ್ನು ಆ ನಕಾಶೆಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ಕಾರಣಕ್ಕಾಗೇ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ವಿವಾದಾಸ್ಪದಗಳಿಗೆ ದಾರಿಯಾಗಿ ಜನರು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ತಿರುಗುವ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಈ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಜನರು ಅವರವರ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಓಡಾಡಲು ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ದಾರಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರುವಂತೆ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಲೇಬೇಕು. ಮುಂದೆ ರೂಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ತೊಂದರೆಗಳ ನಿವಾರಣೆಗಲ್ಲ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸುವುದಾಗಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅಭ್ಯಂತರವೇನಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲ ಫಂಡಮೆಂಟಲ್ ರೈಟ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವು. ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂತ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಸರ್‌ಫಾರ್ಜ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಇದನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬಹುದು-ಅದಕ್ಕೆ ರಿಬೇಟ್ ಕೊಡುವ ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಅಭ್ಯಂತರವೇನೂ ಇಲ್ಲ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಕಾನೂನು ದೇಶದಲ್ಲರಕ್ಕೂ ಬಹು ಭಾಗದ ಜನರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಬಹಳ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು, ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಬಹಳ ಜಾಗೃತೆ ಇದರಲ್ಲರಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿದ್ದಿ ಸರಿಪಡಿಸಿ ಮತ್ತು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ನಾನು ಈ ಮನೋದಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ದೇವೇಂದ್ರಪ್ಪ (ಭದ್ರಾವತಿ).—ನಾಲ್ಕನೇ, ಈ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರತಕ್ಕ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡಿನ ಪರಿಶೀಲನೆಗೋಸ್ಕರ ಈಗ ಈ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತರಲಾಗಿದೆ. ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಅನುಭವದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡು-ರೂಲ್ಸ್ ಅನ್ವತಕ್ಕವು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದವು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 80 ರಷ್ಟು ಜನ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸತಕ್ಕವರಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಮಾಡಲು ಕೊರಟಿರತಕ್ಕ ಈ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡು—ರೂಲ್ಸ್ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೋ ಅಷ್ಟೂ ಇವುಗಳಿಂದ ಉತ್ತಮ ಫಲ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಶೇಕಡ 80 ಜನರ ಕೋಟಿಗೆ ಅರೆಯುವುದನ್ನು ಇವು ತಪ್ಪಿಸುತ್ತವೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಶ್ರೀ ಪಾಟೀಲ್ ರವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ನಾನೂ ಕೂಡ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಜಮೀನು ಸರ್ವೆ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ಕಲ್ಪು—ಬಾಂದುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸತಕ್ಕ ಒಂದು ಕ್ರಮ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಈ ಜಮೀನುಗಳ ಆಳತೆ ಕ್ರಯ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಂಡ ಮನುಷ್ಯ ವರ್ಷ ವರ್ಷ ಆತನ ಜಮೀನನ್ನು ಒತ್ತುವರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದು ಕಡೆಗೆ ಆ ಆಕ್ರಮ ಜಮೀನನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಜಮೀನನ್ನಾಗೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಅನೇಕ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ನಿರ್ದಾತನಗಳು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಾನೇ ಅಂಥ ಕೆಲವು ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತಿ ಮಾಡಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).—ಆ ರೀತಿ ನೀವೆಷ್ಟು ಜಮೀನು ಒತ್ತುವರಿ ಮಾಡಿ ಆಕ್ರಮಿಸಿದ್ದೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ದೇವೇಂದ್ರಪ್ಪ.—ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿಸಿದಾಗ ಯಾರು ಒತ್ತುವರಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಯಾರಾರು ಹೇಗೆ ಒತ್ತುವರಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಒತ್ತುವರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ, ಎಷ್ಟು ಕಾಲದಿಂದ ಹಾಗೆ ಒತ್ತುವರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಅಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಆ ಮೂಲ ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೆ ಕೊಡಿಸುವಂಥ ಒಂದು ಕಲಂ ಅನ್ನು ಈ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಒತ್ತುವರಿಯಾದ ಜಮೀನನ್ನು ಮೂಲ ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಡಿಸಲು ಒಂದು ಬಲವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ನಾವಿಡುವ ಸಮಯ ಹೊಂದರೆ ಈ ಒತ್ತುವರಿ ಕೆಲಸ ಮುಂದೂ ಸಾರೋದ್ದಾರವಾಗಿ ನಡೆದೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ ಇದಿನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು. ಈ ಒತ್ತುವರಿ ಮಾಡಲು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಈ ದಿವಸ ಅನೇಕರು ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಅವರ ಜಮೀನಿನ ಹದ್ದುಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲೆ, ಕಲ್ಪು ಎಲ್ಲೆ, ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಗುವಳಿದಾರನಿಗೂ ಅಷ್ಟು ಮಮತೆ ಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಜಮೀನಿನ ಪಕ್ಕದ ಜಮೀನ್ದಾರ ವರ್ಷ ವರ್ಷ ಬದಲವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅದರ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿನೋ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬಾರದೆಂದಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದರಿಂದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಅನೇಕ ವಿಧವೆಯರಾದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ಮೈಸರುಗಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬರೀ ಸರ್ವೆಯರುಗಳು ಹೋದರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಧಣಿಗಳಾದ ಅಮದ್ವಾರರು, ಇಲ್ಲವೇ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರೂ—ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರೂ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದ ಜಮೀನು ಆಕ್ರಮವಾಗಿ ಒತ್ತುವರಿ ಆಗಿರುತ್ತದೋ ಅಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಡಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅದಿಂದಾಗಿರತಕ್ಕ ಪೂರಾ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಲಿಕ್ಕಾನ್ನನ್ನು ಕೊಡಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿರುವಂತೆ ಈ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಜಮೀನನ್ನು ಹಿನ್ನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ. ಹಿನ್ನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅವರವರ ಪಾರಿಕರ್ತುಗಳನ್ನು ರಿಜಿಸ್ಟರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ. ಎರಡು ಮೂರು ಜನ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರು ಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಅವರ ವಿಧವೆಯರು ಮತ್ತು ಅವರ ಮೈಸರು ಮಕ್ಕಳುಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮೂರು ಜನ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಇಬ್ಬರು ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು ಖದೀಮರಾಗಿ ಈ ವಿಧವೆಗೆ ಸೇರಿದ ಜಮೀನನ್ನು ಒತ್ತುವರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಿನ್ನೆ ಪ್ರಕಾರ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು ಜಮೀನನ್ನು ರಿಜಿಸ್ಟರು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೋ, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ವೆಯರುಗಳು ಜಮೀನನ್ನು

ಅಳತೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಇರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ 10 ಎಕರೆ 20 ಗುಂಟೆ ಜಮೀನು ಇರುತ್ತೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಹತ್ತು ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮಾರಿ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಇದು ಒಂದೇ ಸರ್ವೆ ನಂಬರಿನಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಹತ್ತು ಗುಂಟೆಯಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೂ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ನು ಮಾಡುವಾಗಲೂ ಹತ್ತು ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಎಂದು ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇರು ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಹತ್ತು ಎಕರೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿರುವವರು ಹತ್ತು ಗುಂಟೆ ಮಾಲೀಕರ ಜಮೀನನ್ನು ಕೂಡ ಒತ್ತುವರಿ ಮಾಡಿ ಸಾಗು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ನಾನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ನನ್ನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಂತಾದರೆ ಭೂಮಾಲೀಕನಿಗೆ ಭೂಮಿಯೇನೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲ ತಪ್ಪುಬೇಕು. ಇದರ ಬಗೆಗೆ ಸೆರೆಕ್ಟು ಕಮಿಷಿಯವರು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು.

ಅಲ್ಲದೆ, ಈಗತಾನೆ ಶ್ರೀ ಮಾನ್ ಮಾದೇಗೌಡರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಎಷ್ಟೋಕಡೆ ನಕಾಶೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಲದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದಾರಿಯಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಹೊಲಕ್ಕೆ ಒತ್ತುವರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಉತ್ಪತ್ತಿ ದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ದಾರೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹುಡುಕುವುದೂ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಜಮೀನಿದ್ದು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆದಾರದೂ ಒಬ್ಬರ ಜಮೀನಿದ್ದರೆ ಆ ಜಮೀನಿಗೆ ಅವರು ಹೋಗಲು ಸರಿಯಾದ ದಾರಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ವಿಧವೆಯಿರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜಮೀನನ್ನು ಒತ್ತುವರಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ. ವಿಧುರರ ಗತಿಯೇನು? (ನಗು).

ಶ್ರೀ ಚಿ.ಡಿ. ದೇವೇಂದ್ರಪ್ಪ.—ವಿಧುರರ ಜಮೀನನ್ನೂ ಒತ್ತುವರಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಸರಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನೇ ಒತ್ತುವರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಒದ್ದಿಮೆಮಾರು ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಆಮೆರಾರರು, ಡಿ.ಸಿ.ಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆ, T.T. ಹಾಕುವುದು ಆದರ್ಶಕ ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅಂತಹ ಜನರು ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹವರ ಮೇಲೆ ಸರಕಾರ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಶಿಸ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಇಂತಹವರನ್ನು ಶಿಸ್ತಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಮಾಡಲು ಪೊಲೀಸಿ ನವರ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಯಾಗಬಹುದು.

ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲ ಸಾರೆನ್ (ಮೂಡಬಿದ್ರಿ).—ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ, ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವ ಹಾಗೆ, ನಾವು ಇಂದು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಧೀನರಾಗಿರಲೂ, ಡಿ.ಸಿ.ಗಳಿಗೂ ಅಥವಾ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬರ್ಕುಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಕಂದಾಯವನ್ನೇ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾಫಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರಕಾರ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಕಂದಾಯ ಮಾಫಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಹೊಸ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲೋ?

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲ ಸಾರೆನ್.—ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವ ಕಂದಾಯದ ರೀತಿಯನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಕೃಷಿಯಿಂದ ಬರುವ ಉತ್ಪನ್ನದ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ನಮೂನೆಯಲ್ಲಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಹಾಕಿ ಜನಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ಹಾಕುತ್ತಿರುವ ಕಂದಾಯದ ತೀರ್ಪೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾಫಿ ಮಾಡುವುದು ಉತ್ತಮ.

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಭೂಮಿಯ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಆಯಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಪಂಚಾಯತಿ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಂಪ್ಲಿಕೇಷನ್‌ಗಳು, ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಕ್ಕೆ ಅಗುವ ಉಪದ್ರವಗಳು, ಅನ್ಯಾಯಗಳು ದೊರಕಬಹುದು ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಸರಕಾರ ಈಗ ಪಂಚಾಯತಿ ರಾಜ್ಯವಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಡೀಸೆಂಟ್ರಲೈಸೇಷನ್ ಆಫ್ ಶವರ್ ಎಂದು ಜನತೆಯ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲೇ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿಯ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹಂಚಿ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಜನಕ್ಕೆ ಆಡಳಿತ ದೊರಕಬೇಕು. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿಯಾದ ರೂಲ್ಸ್

(ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲ ಸಾಲೆನ್ನು)

ಗಳನ್ನು ಸರಕಾರ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಂಚಾಯತಿ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಈ ಮನೂದೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು, ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮಿಷನರು ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ನಲ್ಲಿ ತಹಶೀಲುದಾರರುಗಳಿಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಂಬಂಧವು ಒಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಕನ್ಟಾಕ್ಟ್ ಆಗಿನಂತೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರವರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳೂ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಬೇಕೇ ಎನಾ, ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳಿಗೂ ಬರಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಸ್ಥಳೀಯ ಜನರ ಪದ್ಧತಿಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರವರ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುವಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಖಾತೆಗಳನ್ನು ಅವರ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆಡಳಿತವೆಲ್ಲ ಕುಸಿದು ದಕ್ಷತೆಯೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಯಾ ಡೆಪುಟಿಮೇಂಟು ಕಾನ್ಸಿಲ್ಸ್‌ಗೆ ವಹಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಡೆಪುಟಿಮೇಂಟನ್ನು ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬರೆಯುವುದು ?

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಸಾಲೆನ್ನು.—ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹಾಗೆ ನೋಟೀಫೈ ಮಾಡಿ ಆ ರೀತಿ ಯಾದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಿಂದ ಇಂತಹ ನ್ಯೂನತೆ ಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಸರಿಯಾದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಮಾಡಲು ಈ ಮನೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅದಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಸೂಚನೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಂ. ದೇವ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಒಂದು ಕ್ಲಾರಿಫಿಕೇಷನ್ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಭೂ ಕಂದಾಯ ಪೂರ್ತಿ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಇವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಸ್ವತಂತ್ರ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದವರು. ಇವರು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇವರ ಪಕ್ಷದವರು ಇವರ ಮೇಲೆ ಡಿಸಿಪ್ಲಿನರಿ ಆಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಇದನ್ನು ಅವರು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ?

Mr. SPEAKER.—The House is not concerned with party discipline. It is a matter between him and his party.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಂ. ದೇವ್.—ಅವರ ನೀತಿಗೆ ಅದು ಎರೋದವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?

Mr. SPEAKER.—With full responsibility, he has said it. Why should the hon. member take it so lightly ?

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲ ಸಾಲೆನ್ನು.—ನಮ್ಮ ಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಭೂ ಒಡೆತವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ, ಈ ರೀತಿ ಹಣ ಕಂದಾಯರೂಪದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ಭೂಮಿ ಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈ ಮನೂದೆಯು ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆಗಾಗಿ ಹೋಗಿ ವಾಪಸು ಬರು ತ್ತದೆ. ಆಗ ಈ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಭಾಷಣ ಮಾಡಬಹುದು. ಈಗ ನಮ್ಮ ಭಾಷಣ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಕಂದಾಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ (ಕಂದಾಯ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಭೂ ಕಂದಾಯ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮನೂದೆಯು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಪುನಃ ಈ ಸಭೆಗೆ ಬರಲಿರುವುದರಿಂದ ಹಾಗೂ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಅರಿತವರು ನುರಿತವರು ಅನುಭವವನ್ನರಾಧ ಸದಸ್ಯರು ಇರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಈಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡ ಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದೆಡೆ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಪದೇ ಪದೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಡಿಪುನರ್ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿ ಗಳ ಹುದ್ದೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದು ಅನೇಕರು ಪಾದಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇನೂ ಹೊಸದಲ್ಲ. ಈ ಕಾನೂನು ಹಿಂದೆ ಸಭೆಗೆ ಬಂದಾಗಲೇ ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆಕ್ಟ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹೃದಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದ್ದುದರಿಂದಲೇ ಸರಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಆ ಮನೂದೆ ತಂದು ಈ ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆದಿದೆ. ಆಕ್ಟ್‌ಪಕ್ಕದ ಅಂಥ, ವೆದ್ರಾನ್ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ಸ್ ಎಂದು ಇದ್ದಾರೆ. ಕರೆಕ್ಟರ್ಸ್ ಸ್ಟ್ರೀಟಿನ ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬರು ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಿರುವಾಗಲೇ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ

ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಡಿಪನರ್ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಎಲ್ಲ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಡಿಪನರ್ ತಹಶೀಲ್‌ದಾರ್ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು enabling provision ಆಗಿದೆ. ಈ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡ್ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ 1888ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡು ಕಳೆದ 75 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಅದೇ ಕೋಡನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ, ಐದು ಭಾಗಗಳಿಂದ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದ ಕನ್ನಡ ದೇಶಕ್ಕೆ ಯೂನಿಫೈ ಮಾಡಿದ ಕೋಡು ಇರಬೇಕೆಂದು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬಂದು ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ 150 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಈ ಕಾನೂನು ಯಾವ ರೀತಿ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈ enabling provision ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ತಹಶೀಲ್‌ದಾರರು ಇದ್ದಾರೆ, ಇನ್ನಾಂ ಅಬಾಲರ್ಷ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬೇರೆ ಒಬ್ಬ ತಹಶೀಲ್‌ದಾರ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಏಕೇತನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಸರಕಾರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ.

ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಡಿವಿಜನರ್ ಕಮಿಷನರ್ ಹುದ್ದೆ ಅನವಶ್ಯಕ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಈ ಪದ್ಧತಿ ಬಂದಿದೆ. ಈಗ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಡಿವಿಜನರ್ ಕಮಿಷನರ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೊಂಬಾಯಿ ಭೂಕಂದಾಯ ಅಡಳಿತ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಗುಲ್ಬರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿವೆ. ಆಯಾಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಇದಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಡಿವಿಜನ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ರೈತರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದು ಧರ್ಮವಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದ ಕೆಲಸ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯ ಸರಕಾರದ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯುಂಟಾಗಲಿ ಮತ್ತು ಇದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಯೂನಿಫೈಡ್ ಕೋಡ್ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಈ ಹುದ್ದೆ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದುಬಂದರೆ ಆಗ್ಗೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಕೆಲಸ ಸರ್ವ ಸಮಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಸಲಹೆ ಹಿಂದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು, ರೆವಿನ್ಯೂ ಟ್ರೆಸೂರಿನರ್ ವಿಚಾರ, ಇದರಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಗಳು ಇರುವುದರಿಂದ ಅನುಭವದಿಂದ ಕಂಡುಬರುವ ತೊಂದರೆಗಳ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಇನ್ನು ಭೂ ಕಂದಾಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಎಸ್. ಮಾಟೇರ್ ಅವರು ಒಂದು ಮೂಲ ಭೂತವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎತ್ತಿದರು. ಭೂಕಂದಾಯ ಏಕೆ ವನೂಲ್ಪಾಡುವುದು? ಭೂಮಿ ಯಾರಿಗೆ ಸೇರಿದುದು? ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಹಿಂದಿನ ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಮಂಜಪ್ಪ ಗೌಡರು ಈ ಸೆರೆಕ್ಕೆ ಕವಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅನುಭವವುಳ್ಳ ಜನರು ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಅನುಭವದಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಸೆರೆಕ್ಕೆ ಕಮಿಷಿಯಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಈಗ ನನ್ನ ಅನುಭವ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಭೂಮಿ ಯಾರದು ಎಂಬುದು ಮೂಲಭೂತ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿದೆ. ರಾಜಾ ಪದ್ಧತಿ ಪತನವಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಭೂಮಿ ರಾಜನಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು, ಈಗ ರಾಜರ ಸಕ್ಕನಸ್ ಅದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಭೂಮಿ ಸೇರಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ನಿಜ, ಈಗ ಪ್ರಜೆಗಳು ಸರಕಾರದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ನಾಲ್ಕೈದು ಸಲ ರಷಿಯಾದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಕೋರ್ ಕೋನಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. Though it is said that Land belongs to the people, it is entirely in the hands of the Government. ಭೂಮಿಯು ಪೂರ್ತಿ ಸರಕಾರದ ಕೈಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ರಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ Land is the property of the village people, Everybody's land is nobody's land ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಅಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಜಮೀನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನ ಮನೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಬೇರೆ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಎಂದು ಎರಡು ಮೂರು ಎಕರೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಕೆಲವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ)

ರುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಹತ್ತಿರ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಾರ್ಡನ್ ರ್ಯಾಂಡನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. In that private land, a Russian farmer can cultivate and grow whatever he likes. and sell wherever he likes. ಗೌರ್ಮೆಂಟ್ ರ್ಯಾಂಡ್ ಕಮ್ಯುನಿಟಿ ರ್ಯಾಂಡ್ ಅಲ್ಲ. ಗೌರ್ಮೆಂಟಿನ ರ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕದ್ದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೇ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

5-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ರಷ್ಯಾದಲ್ಲರಂತೆ ರೈತರು ಭಂಗಿಯನ್ನು ಸೇದುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅದು ನಿಜವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಅಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಚಳಿ ಜಾಸ್ತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಜನಗಳು ಮಾದಕ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರು ಒಡಕವನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ಉದಕವನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಉದಕ ಮತ್ತು ಒಡಕ ಎರಡು ಒಂದೇ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಮನೂವೆಯು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಮತ್ತು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದಾಗ ಮತ್ತೆ ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮನೂವೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಮನೂವೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾದೇಗೌಡರು ಮತ್ತು ದೇವೇಂದ್ರಪ್ಪನವರು ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯು ತುಂಡು ತುಂಡಾಗಿದ್ದು ರಸ್ತೆ, ದಾರಿ ಕಾಲುವೆ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರು ಜಮೀನನ್ನು ಒತ್ತುವರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಉತ್ತುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ, ದಾರಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹ ಭಾವದಿಂದ ಇದರ ದಾರಿಯನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಏನಾದರೂ ದ್ವೇಷ ಬಂದರೆ ದಾರಿಯನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಧರ್ಮಗಳು ಅಂತಹ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ನೆರವಾಗಿವೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಮ್ಯಾಪುಗಳಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ ದಾರಿ ನಾಲೆ ಇವುಗಳು ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರ್ವೆ ಸೆಟ್ಲೆಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಹಿಸ್ಸಾ ಸರ್ವೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಮ್ಯಾಪುಗಳಲ್ಲಿ ಕುಂಟೆಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಕೆಲವು ಮ್ಯಾಪುಗಳಲ್ಲಿ ಕುಂಟೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಇಂಥಾ ತೊಡಕುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಮ ಧರ್ಮದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಗ್ರಾಮ ಧರ್ಮದ ರಕ್ಷಣೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ರಸ್ತೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಬಾನದು ಕಲ್ಲಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಲಿ ವಿಧವೆಯಾಗಿ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ದೇವೇಂದ್ರಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಧರ್ಮ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಮನೂವೆಯು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಂ. ದೇವ್.—ಗ್ರಾಮಧರ್ಮ, ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ ಅವುಗಳಾವುದೂ ಏನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಭೂಸೂಚಾರಣೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಸಾರನ್ನ.—ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಚುನಾಯಿಸುವಾಗ ಯಾವ ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ಚುನಾಯಿಸಿದ್ದೀರಿ ?

Mr. SPEAKER.—After this motion is put, this will arise.
The question is :

“That the Mysore Land Revenue Code, 1962, be taken into consideration.”

The motion was adopted.